

WWW.DKS.FOLKEKIRKEN.DK

Jon Hardon Hanssen, Vesterland, Victor Madsen Greve, Frederiksstad, og Jacob Ørsted, Flensborg.

Kirkesiden

QUIZ

Test din juleviden

- a. Hvad er navnet på Marias slægtning, der er mor til Johannes?
 b. Johannes far hedder Zakarias. Men hvad kunne han ikke under sin kones graviditet?
 c. Hvem af evangelisterne er forfatter til juleevangeliet?
 d. Hvem var statholder i Syrien på denne tid?
 e. Josef er efterkommer af Israels største konge og helt. Hvad er hans navn?
- f. I hvilken by var kongen født?
 g. Hvem lugtede af ged og sved og måtte ikke vidne i en retsag?
 h. Marias barn blev lagt i en krybbe, men hvor mange gange bliver den nævnt?
 i. Hvad blev hyrderne grebet af, da englen talte til dem?
 j. En fattig jomfru sad i løn. Hvad betyder løn?

Jacob Ørsted

Svar:
 a. Elisabeth - b. Tale
 - c. Lukas - d. Kviriinus -
 e. David - f. Betlehem -
 g. Hyrderne - h. 3
 - i. Stor frygt - j. skjul.

FLUESMÆKKEREN

Dåb er bekendelse og ansvar. (Foto: privat)

Jeg døber dig til et medlemsskab af folkekirken

[KIRKESIDEN] Sognepræst og indvandrerpæst Massoud Fourouzandeh har fået en påtale af sin biskop Tine Lindhardt, Fyens Stift, fordi han døber konvertitter uden at sikre, at de bliver medlem af folkekirken. I Danmark sker det ellers helt automatisk, at man bliver medlem af folkekirken, når man er blevet døbt af en folkekirkepræst.

Præsten giver oplysningerne til kordegnen, der igen giver dem videre til folkeregistret, og man er nu medlem af folkekirken.

Som medlem af folkekirken har man ret til at modtage de ydelser, som folkekirken varetager så som bryllup og begravelse.

Ønsker man ikke at blive medlem af folkekirken, må man gå til et andet trossamfund og bede om at blive døbt der.

Problemet med Fourouzandeh er, at han på én gang er præst i folkekirken og samtidig præst i „Church of Love“. Hvilken kirke han døber til svæver derfor lidt i luften. Men en dåb uden tilhørsforhold til en menighed giver ingen mening.

SYDSLESVIG DØBER IKKE TIL MEDLEMSSKAB
 Bliver man døbt i en af de danske kirker i Sydslesvig, er man ikke automatisk medlem af kirken. Ved barnedåb skal mindst en af forældrene være medlem af Dansk Kirke i Sydslesvig, og når barnet bliver gammel nok, skal det selv aktivt melde sig ind i kirken. Når der er tale om voksendåb, skal personen melde sig ind i kirken og gerne vedblive med at være medlem. En ting er at bekende sig som kristen ved at lade sig døbe, en anden at påtage sig det ansvar over kirkeskatten, for at der fortsat er kirke. Ikke bare for denne generation men også for den næste og næste igen.

Pastor Jacob Ørsted, Flensborg

ONDSKAB OG ELENDIGHED

Fra patruljebasen Lashkar Gah Durai. (Foto: privat)

Juleforberedelser i Afghanistan

[KIRKESIDEN] Mange danskere tror, at vi allerede har taget vore danske soldater hjem fra Afghanistan, hvilket ikke er rigtigt. Vi har taget kampsoldaterne hjem, om end vi stadig har spejdere samt kampvogne og besætning udstationeret i den store internationale lejr Camp Bastion i Helmand.

Og på nuværende tidspunkt har vi udstationeret 275 danske soldater i Afghanistan, hvoraf de fleste befinder sig i Camp Bastion, hvor de er under britisk kommando.

Soldaterne er udstationeret for et halvt år ad gangen, hvorefter de afløses af et nyt hold.

På hvert hold er der en feltpræst, som varetager de kirkelige handlinger samt soldaternes ve og vel.

I løbet af det halve år har soldaterne og feltpræsten en leave-periode på 3 uger, hvor man kommer hjem til Danmark for at lade batterierne op. I denne periode kommer der leave-afløser ned og varetager deres opgaver. I den forbindelse var det min tur til, at tage tre uger (13. november - 4. december) nede i »sandkassen« som afløser for deres faste feltpræst.

Da jeg endelige satte mine ben i det sandede Afghanistan efter en længere flyvetur, væltede alle indtryk over mig; lydene fra fly og helikoptere, der 24/7 lander og starter, lugtene fra sandet, toiletterne, cook house, uniformen og alogel.

Men heldigvis er missionen fuldstændig anderledes, end da jeg var hermede for tre år siden, og godt det samme. Soldaterne gik og hyggede sig, om end vi hele tiden skulle bære vores håndvåben på os, pga. faren for selvmordsbombere. Stemningen var god og uden de sædvanlige farer, jeg før var udsat for.

PATRULJEBASEN

Efter nogle dages tilvænning besluttede jeg mig for at flyve ud til en lille patruljebase øst for Helmand-floden, hvor vi har 12 danskere udstationeret fra Ingeniørregimentet, hvis opgave består i at lokalisere, uskadeliggøre, fjerne og efterforske hændelser omhandlende IEDer (vejsidebomber). Basen er lille og omgivet af hesco-bastion (en form for sandsække fyldt med sand). Basen er primitiv, så bad tages i form af, at man fylder vand i poser og hænger dem på en snor, og toiletterne består af nogle rør, som

man helst skal ramme ned i, og skal man "stort" foregår det i en pose. Men trods de primitive forhold følte jeg mig igen hjemme, da der var musestille om natten, trods enkelte eksplosioner, som i ny og næ bragede igennem Afghanistans stjernehimmel.

1. SØNDAG I ADVENT

Der blev snakket og spillet dart og kort og formen holdt vedlige af soldaterne i kraft af øvelser med deres minesøgere og robotter, De nævnte robotter har indbyggede kameraer og mulighed for at klippe ledninger over, og de kan fjernstyres af operatøren hen til fundet og den formodede sprængladning. De har også mulighed for at indsætte holdets hund og dens hundefører. Med sin overlegne lugtesans kan bombehunden finde bombes komponenter og dermed gøre search-gruppens arbejde mere sikkert.

JESU KRISTI LEGEME OG MINTPASTILLER

Efter nogle dage blev det tid til at holde en 1. søndag i advent-gudstjeneste.

Hjemme fra Bastion havde jeg pakket en præstetasker med salmebøger, disk og kalk, kors og lysestager og lys - og selvfølgelig altervinen. Den er vigtig, da der er en non-alkohol-politik for vore danske soldater - og derfor er altergangen den eneste mulighed for at nyde en smule alkohol og så endda få sine synder forladelse oveni. En ren win-win situation.

Jeg gjorde klar til gudstjenesten og havde fået fat i en ghetto-blaser, så vi kunne høre og blive ledsaget af musik. Men lige inden jeg skulle til at gå i gang, fandt jeg ud af, at jeg havde glemt de obligatoriske oblater. Nu er gode råd dyre, så jeg spurgte, om der ikke var en af dem, som havde nogle polo-mintpastiller. Og minsanden, det var der.

Der kom en skov af hænder med mintpastiller, så jeg tog en rulle og placerede dem på disken, og så kunne gudstjenesten begynde. Der blev sunget dybt og brummende på Vær velkommen Herrens år og Blomstre som en rosegård.

Da vi kom til altergangen, blev Jesu legeme både andægtigt og smilende fortæret, - dog tog det lidt tid, før bortsendelsesordene lød fra min

mund, da jeg jo først lige skulle fortære mintpastillen, og det selvsamme syn mødte mig, da jeg kiggede på min tolv mand store menighed, der alle sammen stod gumlende i tavshed men med et stort smil omkring munden.

MELLEM HIMMEL OG JORD

Næste dag måtte jeg tilbage til Bastion, hvor jeg skulle holde en gudstjeneste. Jeg blev sat på en Chinook-helikopter, pakket til bristepunktet med rygsække og pakker i midten af helikopteren og rejsende ude i siderne, med en maskingeværskytte i enden af helikopteren, som for resten er åben under hele flyvningen, så skytten kan holde øje med eventuelle farer. Under flyvningen vinker maskingeværskytten til mig og gør tegn til mig, at jeg skal rejse mig og komme hen til ham, hvilket jeg ikke har meget lyst til, da det indebærer, at jeg skal løsne mit bælte og stå oprejst blandt mennesker og bagage to meter fra åbningen.

Jeg trodser min frygt, løsner bæltet og rejser mig og bevæger mig hen til maskingeværskytten, som spænder et bælte omkring mig, som er fastgjort til et reb i bunden af helikopteren. Jeg bevæger mig forsigtigt hen imod åbningen og sætter mig på rampen med benene ude i det fri, blafrende side til side, mens maskingeværskytten peger til siden, hvor en anden helikopter flyver og peger ned på jorden, hvor jeg kan se mennesker, dyr og compounds hurtigt forsvinde, alt imens vi flyver forbi dem.

Da nervøsiteten har lagt sig, kan jeg nyde det utrolige fredelige syn mellem himmel og jord og undrer mig endnu engang over, at der kan være så megen elendighed og ondskab i verden.

Pastor Victor Greve, Frederiksstad/Bredsted

(Foto: Lars Salomonsen)